

Kinh Nhật Tụng

T
hường chim xanh lẻ bạn (nhưng chắc sống có đôi). Lần đầu tiên trong đời / tôi thấy đôi chim đó...

Trên búp sen sắp nở...hai đứa đang tâm tình. Chúng cùng quay đầu nhìn...nhìn nhau và nói chuyện!

Tôi không biết "diễn biến" / của câu chuyện thế nào; xung quanh không lao xao / cái màu xanh mây nước...

Hoa sen dành cúng Phật / chưa thấy người hái hoa. Hoa sen chưa nở ra / chắc giờ thiêng chưa tới?

Tôi không nghe chim nói...bởi vì tất cả yên. Hai đứa nó làm duyên / đọc thầm thơ Thế Lữ?

"Cao như thông vút, buồn như liễu, nước lặng, mây ngừng...". Tôi chỉ nhắc nửa chừng / hai câu thơ rất đẹp!

Hỡi hoa! Hoa cứ khép / chặt né môi tình yêu! Hỡi những tiếng chim kêu / là tiếng tim tôi nhé!

Tôi nói thầm, nhỏ nhẹ...cho bình minh dễ thương...Tôi nói thầm nghe luôn / trái tim tôi đang đập...

Tôi nghĩ đời ngán nấp khi người sống có đôi...
Tôi mong ai yêu tôi để cho tôi yêu lại
Tôi mơ người con gái con-chim-xanh-của-rừng
Hoa sen sẽ nở bùng / mỗi ngày / dâng cúng Phật!

Nam Mô A Di Đà Lạt Nam Mô A Di Đà Rừng Nam Mô A Di Đà Giang...cả Kỳ Cùng vô tận!

Cả A Di Đà Nắng...

Cả Non Nước của tôi...Chim kia còn có đôi, đời người nên có bạn...Tôi niệm bài Kinh sáng / cũng là bài Kinh khuya...

Trần Văn Lệ

